

“Milosrđe kao savršenstvo bezgraničnog Boga, također je i samo bezgranično. Bezgranična je, naime, i neiscrpna spremnost Oca da primi rasipne sinove koji se vraćaju njegovoju kući. Bezgranične su također spremnost i snaga praštanja što trajno izviru iz preobilne vrijednosti Sinovljeve žrtve. Nijedan čovjekov grijeh ne može prevladati tu snagu niti je ograničiti.”
(Ivan Pavao II, Dives in misericordia, VII)

“Novi čovjek koji je nanovo rođen i milošću vraćen Bogu svom, ponajprije kaže "Oče" jer je postao sin.” (Sv. Ciprijan Kartaški)

“O, čovječe, nisi se usuđivao podignuti lice prema nebu, nego si svoj pogled obarao prema zemlji, i iznenada si primio milost Kristovu: oprošteni su ti svi grijesi tvoji. Od zlog sluge postao si dobri sin... Podigni, stoga, oči prema Ocu, koji te je otkupio po svome Sinu i reci: "Oče naš" (...). Ali ne traži sebi nikakvu povlasticu. On je na osobit način Otac samo Krista, dok je svima nama zajednički, jer samo je njega rodio, nas je, naprotiv, stvorio. I ti milošću reci Oče naš, da zaslužiš biti njegov sin.” (Sv. Ambrozije)

“Bog je dublje prisutan u meni od mene sama.” (Sv. Augustin)

“Blagoslavljalj Jahvu, dušo moja,
i ne zaboraví dobročinstva njegova:
on ti otpušta sve grijeha tvoje,
on iscjeljuje sve slabosti tvoje;
on ti od propasti čuva život,
kruni te dobrotom i ljubavlju;

...
Milosrdan i milostiv je Jahve,
spor na srdžbu i vrlo dobrostiv.
Jarostan nije za vječna vremena
niti dovijeka plamti srdžba njegova.
Ne postupa s nama po grijesima našim
niti nam plaća po našim krivnjama.”

(Ps 103)

“Milostiv je Jahve i milosrdan,
spor na srdžbu, bogat dobrotom.
Gospodin je dobar svima,
milosrdan svim djelima svojim.”

(Ps 145)

“O ljubavi Jahvinoj pjevat će dovijeka,
kroza sva koljena vjernost će tvoju naviještati.
Ti reče: "Zavijeke je sazdana ljubav moja!"
U nebu utemelji vjernost svoju:”

(Ps 89)

“Smiluj mi se, Bože, po milosrđu svome,
po velikom smilovanju izbriši moje bezakonje!”

(Ps 51)

“Može li žena zaboravit' svoje dojenče, ne imat' sućuti za čedo utrobe svoje? Pa kad bi koja i zaboravila, tebe ja zaboraviti neću. Gle, u dlanove sam te svoje urezao, zidovi tvoji svagda su mi pred očima.” (Iz 49,15-16)

“Iscijelit će ih od njihova otpada, od svega će ih srca ljubiti; jer gnjev se moj odvratio od njih. Bit će kao rosa Izraelu; kao ljljan on će cvasti, pustit će korijen poput jablana, nadaleko pružat će izdanke.” (Hoš 14,5-7)

“A ti si milostiv svemu jer možeš sve i kroz prste gledaš na grijehu ljudima da bi se pokajali. Jer ti ljubiš sva bića i ne mrziš ni jedno koje si stvorio. Jer da si štogod mrzio, ne bi ga ni stvorio.” (Mudr 11,23-24)

“Ljubavlju vječnom ljubim te, zato ti sačuvah milost.” (Jr 31,3)

“U provali srdžbe sakrih načas od tebe lice svoje, al' u ljubavi vječnoj smilovah se tebi,” govori Jahve, tvoj Otkupitelj. “Bit će mi k'o za Noinih dana, kad se zakleh da vode Noine neće više preplaviti zemlju; tako se zaklinjem da se više neću na tebe srditi nit' će ti prijetiti. Nek' se pokrenu planine i potresu brijezi, al' se ljubav moja neće odmać' od tebe, nit' će se pokolebiti moj Savez mira,” kaže Jahve koji ti se smilovao.” (Iz 54,8-10)

“Srce mi je uz nemireno, uzavrela mi sva utroba: neću više gnjevu dati maha, neću opet zatirati Efrajima, jer ja sam Bog, a ne čovjek: Svetac posred tebe - neću više gnjevan dolaziti!” (Hoš 11,8-9)

“Vi, dakle, ovako molite: 'Oče naš, koji jesi na nebesima! Sveti se ime twoje!'” (Mt 6,9)

“Ljubav je velikodušna, dobrostiva je ljubav, ne zavidi, ljubav se ne hvasta, ne nadima se; nije nepristojna, ne traži svoje, nije razdražljiva, ne pamti зло; ne raduje se nepravdi, a raduje se istini; sve pokriva, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi. Ljubav nikad ne prestaje.” (I Kor 13,4-8)

“Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima! Ne dodoh zvati pravednike, nego grešnike.” (Mk 2,17)

“I bit će vam otac i vi ćete mi biti sinovi i kćeri, veli Gospodin Svemogući.” (2 Kor 6,18)

“Bog je ljubav” (I Iv 4,16)

“Bog, bogat milosrđem” (Ef 2,4)

“Blagoslovjen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, Otac milosrđa i Bog svake utjehe!” (2 Kor 1,3)

“Svi koje vodi Duh Božji sinovi su Božji. Ta ne primiste duh robovanja da se opet bojite, nego primiste Duha posinstva u kojem kličemo: "Abba! Oče!"” (Rim 8,14-15)

“I ja će njemu biti Bog, a on meni sin.” (Otk 21,7)

Parbole:

"Nato im Isus kaza ovu prispopobu: "Tko to od vas, ako ima sto ovaca pa izgubi jednu od njih, ne ostavi onih devedeset i devet u pustinji te podje za izgubljenom dok je ne nađe? A kad je nađe, stavi je na ramena sav radostan pa došavši kući, sazove prijatelje i susjede i rekne im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh ovcu svoju izgubljenu.' Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost zbog jednog obraćena grešnika nego li zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja."'" (Lk 15,3-7)

"Ili koja to žena, ima li deset drahma pa izgubi jednu drahmu, ne zapali svjetiljku, pomete kuću i brižljivo pretraži dok je ne nađe? A kad je nađe, pozove prijateljice i susjede pa će im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh drahmu što je bijah izgubila.' Tako, kažem vam, biva radost pred anđelima Božjim zbog jednog obraćena grešnika." (Lk 15,8-10)

Ali svakako je najljepša parabola je ona o rasipnome sinu:

"I nastavi: "Čovjek neki imao dva sina. Mlađi reče ocu: 'Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.' I razdijeli im imanje. Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otpotova u daleku zemlju i ondje potrati svoja dobra živeći razvratno."

"Kad sve potroši, nasta ljuta glad u onoj zemlji te on poče oskudijevati. Ode i pribi se kod jednoga žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje. Želio se nasititi rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao."

"Došavši k sebi, reče: 'Koliki najamnici oca moga imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat ču, poći svomu ocu i reći mu: 'Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika.'"'

"Usta i podje svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin će mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.' A otac reče slugama: 'Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! Tele ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se pogostimo i proveselimo jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i nađe se!' I stadoše se veseliti."

"A stariji mu sin bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i igru pa dozva jednoga slugu da se raspita što je to. A ovaj će mu: 'Došao tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina zdrava dočeka.' A on se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada izide i stane ga nagovarati. A on će ocu: 'Evo toliko ti godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima proveselim.'

A kada dođe ovaj sin tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele.' Nato će mu otac: 'Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje - tvoje je. No trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se!"'

(Lk 15,11-32)

Citati iz dnevnika svete Faustine:

1146 «Neka najveći grešnici polože svoju nadu u Moje milosrđe. Oni imaju pravo prije svih drugih pouzdati se u bezdan Mojeg milosrđa. Moja kćeri, piši za izmučene duše o Mojem milosrđu. Radujem me duše, koje se pozivaju na Moje milosrđe. Takvim dušama Ja podjeljujem više milosti, nego si same žele. Ja ne mogu kažnjavati, pa kad bi to pogadalo najvećeg grešnika. Kad se on pozove na Moje milosrđe, opravdavam ga u Mojem neiscrpivom i neistraživom milosrđu. Piši: Prije nego dođem kao pravedni sudac široko otvaram vrata Mojeg milosrđa. Tko ne želi ući kroz vrata milosrđa, mora kroz vrata Moje pravednosti...»

1396 «Kad bi grešnici poznavali Moje milosrđe, ne bi se gubili u tako velikom broju. Reci grešnicima, da se ne trebaju bojati Meni se približavati. Govori im o Mojem velikom milosrđu.»

187 Danas mi reče Isus: «Ja želim da dublje upoznaš Moju ljubav, u kojoj je Moje srce rasplamsano prema dušama. To ćeš razumjeti kad budeš razmatrala Moju muku. Zazivaj Moje milosrđe grešnicima. Čeznem za njihovim otkupljenjem.»

1541 Piši za ožalošćene duše: Kad duša vidi i spozna težinu svojih grijeha, kad se pred njezinim očima odvija sav bezdan njezine bijede u koji se oborila, neka ne očajava, nego se s povjerenjem baci u ruke Mojeg milosrđa, kao dijete u ruke svoje drage majke. Te duše imaju pravo prednosti na Moje sućutno Srce, imaju prednost na Moje milosrđe. Reci im da ni jedna jedina duša nije bila razočarana ili postiđena, koja je zazvala Moje milosrđe. Duša koja se pouzdaje u Moju dobrotu, posebno Mi se svida. Piši, kad se moli ovu krunicu milosrđa, kod umirućih neću stajati između Mojeg Oca i umirućeg kao pravedni Sudac, nego kao Milosrdni Otkupitelj.»

699 Neka se nijedna duša ne boji približiti se Meni, pa makar njezini grijesi bili crveni kao skrlet. Moje milosrđe tako je veliko, da ga u cijeloj vječnosti ne može proniknuti nijedan razum, ni ljudski niti andeoski. Sve, što postoji, dolazi iz nutrine Moga milosrđa. Svaka duša razmišljat će cijelu vječnost o Mojoj ljubavi i o Mojem milosrđu.

1076 «Piši: Sve što postoji duboko je skriveno u nutrini Mojeg milosrđa, kao dijete u krilu majke, kako Sam bolno ranjavan sumnjom u Moju dobrotu. Najbolnije Me vrijedaju grijesi nepovjerenja.»

300 «Zamoli mog vjernog slugu, da toga dana objavi cijelom svijetu o Mom velikom milosrđu. Tko toga dana dode na Vrelo života primit će potpuni oprost svojih krivica i kazni. Čovječanstvo neće naći mira dokle se ne okrene s povjerenjem Mom milosrđu. Oh kako Me vrijeda nepovjerenje jedne duše. Takva duša priznaje da Sam svet i pravedan a ipak ne vjeruje da sam Ja milosrđe. Ne vjeruje Mojoj dobroti. Same sotone veličaju Moju pravednost, a ipak ne vjeruju u Moju dobrotu. Moje srce raduje se nazivu milosrđe.»

1338 U trenutku, kad sam pisala ove riječi, čula sam deranje sotone: «Sve ona piše, sve ona piše i time gubimo tako mnogo. Ne piši o Božjoj dobroti, On je pravedan.» - Bjesneći je urlikao i nestao.